

Nr 470.

Av herr Nilsson i Hörby, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om församlingsstyrelse.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition, nr 100, skall församling med mera än 3,000 invånare hava kyrkofullmäktige. Enligt samma proposition må i lands- eller stadskommun, som sammanfaller med skoldistrikt och som har fullmäktige, folk- och fortsättningsskoleväsendet handhavas av den borgerliga kommunen. Om nu skolärendena i en församling med kyrkofullmäktige överflyttas till kommunal- eller stadsfullmäktige, så skall församlingen ändock fortfarande hava kvar sina kyrkofullmäktige.

Emellertid synes beskaffenheten och omfattningen av de ärenden, som under sådana förhållanden kvarstanna hos kyrkofullmäktige, ofta vara sådan, att något behov av särskilda fullmäktige för dessa ärendens handläggning knappast förefinnes. Det vore då riktigare och lämpligare, om församlingen, trots sin folkmängdssiffra, finge i dylika fall, om den så önskade, återgå till användning av kyrkostämma i stället för kyrkofullmäktige, helst vissa ärenden dock alltid äro förbehållna stämman.

Å andra sidan synas i flertalet fall dessa skolärenden bäst handläggas av fullmäktige, och det borde därför stadgas att, om församling icke har kyrkofullmäktige, skolärendena skola överflyttas till den borgerliga kommunen, där est denna har mer än 3,000 invånare och sålunda måste hava fullmäktige. Under sådana förhållanden blir det tämligen överflödigt att överhuvud föreskriva, att församling med visst invånarantal alltid skall hava fullmäktige, utan torde i varje fall detta böra bero av församlingen själv.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i kap. 1 § 4 av lagförslaget om församlingsstyrelse, att det i varje fall må ankomma på församlingens beslut, huruvida där skola finnas kyrkofullmäktige eller icke.

Stockholm den 12 mars 1930.

Janne Nilsson,
Hörby.

